

ת"פ 20375/06/14 - מדינת ישראל נגד ואיל בשרה, וליד עפיפי

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 20375-06-14 מדינת ישראל נ' בשרה ואח' 02 ספטמבר 2015

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי
המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז צפון
נגד
הנאשמים
1. ואיל בשרה
2. וליד עפיפי

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד בני משה

הנאשם 1: הובא וע"י ב"כ עו"ד סוהאד אגא מהסנגוריה הציבורית

הנאשם 2: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד סרי חורי מהסנגוריה הציבורית

גזר דין

פתח דבר:

1. הנאשמים שלפניי הורשעו, על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון, שבאה לאחר שמיעת חלק מעדויות התביעה, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "**החוק**"), גניבה בידי עובד הציבור, עבירה לפי סעיף 390 ו-29 לחוק, נשיאת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק, החזקת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק, ירי באזור מגורים, עבירה לפי סעיף 340 לחוק ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק. הנאשם 1 הורשע בנוסף בנהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, ובעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

2. במסגרת הסדר הטיעון, חזרו בהם הנאשמים מכפירתם, הודו בעובדות כתב האישום, והורשעו בעבירות המיוחסות להם כאמור לעיל. כמו-כן, הוסכם כי התביעה תעתור לעונשי מאסר בפועל למשך 36 חודשים, ואילו הסנגורים יטענו לעונשי מאסר למשך 18 חודשים, וכי יוטלו בנוסף עונשים נלווים. כן

התקבלה בקשת סנגורו של הנאשם 2, להפנותו לקבלת תסקיר שירות המבחן.

עובדות כתב האישום:

3. סיגל קורניאנקו הנה חיילת בשירות סדיר בצה"ל, לזמן הרלוונטי, אשר החזיקה ברשותה נשק צהל"י מסוג 16M קצר (להלן: "**הנשק**") וכן מחסנית וכדורים לנשק. נאשם 2 קיים, בזמן הרלוונטי, קשר רומנטי עם החיילת. נאשם 1 הנו בן דודו של נאשם 2.

4. ביום 25.5.14 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, הגיעה החיילת לנצרת כשהיא נושאת עמה את הנשק. נאשם 2 אסף אותה ברכבו והסיע אותה לבית מלון "סנט גבריאל" בנצרת. באותו היום, בשעה 21:00 או בסמוך, הגיע נאשם 2 למלון והחיילת הצטרפה אליו, כשהיא מותירה את הנשק במלון, לאחר שנאשם 2 תיאר עם נאשם 1 כי יצאו יחד לבילוי. הנאשמים והחיילת נסעו ברכבו של נאשם 1, מיצובישי מ"ר 12-234-60, בעוד נאשם 1 נוהג ברכב שהוא ללא רישיון נהיגה וללא כיסוי ביטוחי כדן. בדרכם עצרו השלושה ורכשו משקאות אלכוהוליים. במהלך הנסיעה התעניין נאשם 1 בנשקה של החיילת וביקש לדעת איזה סוג של נשק יש ברשותה. בשעה 22:00 לערך, לאחר שהנאשמים הפצירו בחיילת להראות להם את הנשק, חזרו הנאשמים והחיילת למלון במטרה להביא את הנשק, כשנאשם 1 נוהג ברכב, והחיילת הביאה עמה את הנשק ונסעה עם הנאשמים ברכב. בהמשך הנסיעה נסעו הנאשמים והחיילת לעבר כביש ראשי בשכונת אלמשארף בנצרת. לבקשת הנאשמים, אפשרה להם החיילת להחזיק בנשק, לשאת אותו ולבצע ממנו ירי, ללא רשות כדן. כן ירתה אף החיילת מהנשק.

5. הנאשמים והחיילת המשיכו בנסיעתם ברכב, וחנו בפארק בנצרת. השלושה ירדו מהרכב כשהנשק נותר נעול בתוך הרכב במושב האחורי. נאשם 1 שאל את החיילת האם באפשרותה להשיג עבורו 100 כדורים לרובה מסוג קלצ'ניקוב, וכן רובה מסוג קלצ'ניקוב. החיילת השיבה בשלילה. בהמשך, פנה הנאשם 1 לחיילת וביקש ממנה למסור לו את הנשק שהושאר ברכב. החיילת סירבה, מחשש פן תסתבך ותיכנס לכלא. הנאשם 1 הרגיע אותה, והבטיח לה כי אין לה מה לדאוג מהיעלמות הנשק, וכי היא לא תהיה קשורה לעניין. בהמשך, ניגש נאשם 1 לרכב, הוציא מתוכו את הנשק, ונטל אותו עמו, בנוכחות נאשם 2 והחיילת אשר הגיבה בשתיקה. לאחר מכן, ביקשו הנאשמים מן החיילת להמתין להם בפארק, בעוד הנאשמים מעבירים את הנשק למקום לא ידוע. בהמשך שבו הנאשמים לרכב ושברו את חלונותיו, על מנת ליצור מצג שווא כי הרכב נפרץ והנשק נגנב ממנו. נאשם 1 הנחה את החיילת לומר כי פרצו לרכב וגנבו ממנו את הנשק והנאשם 2 צלצל למשטרה ודווח בכזב על פריצה וגניבה והכל במטרה לשבש את החקירה. בסמוך לאחר מכן הגיע סיור משטרה למקום, והנאשמים והחיילת דווחו לשוטרים שהזעיקו למקום, כי אלמונים פרצו את הרכב, וגנבו ממנו את הנשק, בידעם כי הודעתם כזב, ובמטרה לשבש הליך חקירה, לאחר שבעצמם בימו את פריצת הרכב.

תסקיר שירות המבחן לנאשם 2:

6. על-פי תסקיר שירות המבחן שנערך בעניין של הנאשם 2, מיום 14.5.15, מדובר בצעיר בן 26, רווק, אשר סיים 12 שנות לימוד ועבד עד למעצרו במשך כארבע שנים כשכיר אצל קבלן לעבודות חשמל. בעקבות מעורבותו נעצר למשך חודש ומחצה ושוחרר בתנאים מגבילים. לדבריו, מדובר במעצרו הראשון. לדבריו, התקשה להסתגל לתנאי המעצר וחווה חרדה ואיום במגעיו עם הסובבים. בשלושת החודשים שקדמו לעריכת התסקיר, התאפשרה יציאתו ממעצר הבית לעבודה, והוא המשיך לעבוד עם אותו קבלן. משפחתו נמנית על המעמד הסוציו-אקונומי הנמוך, הסובלת ממצוקה ודוחק כלכלי, על רקע אבטלת האב. הנאשם 2 הנו הבן הבכור ומעצם מעמדו נדרש ליטול חלק בפרנסת המשפחה.

7. מעיון בגיליון ההרשעות הפליליות של הנאשם 2 עולה כי לחובתו הרשעה קודמת אחת משנת 2008, בגין החזקת סכין, בגינה נדון בבית-משפט השלום למאסר בעבודות שירות למשך חודשיים, מאסר על-תנאי וקנס כספי. בערעור לבית-המשפט המחוזי בוטל עונש המאסר.

8. ביחס למעורבות במקרה דנן, התרשם שירות המבחן מפער בין הודאתו בבית-המשפט ובין קבלת האחריות בפני שירות המבחן. הנאשם 2 ניסה למזער ולטשטש את חלקו בביצוע העבירה, תחילה טען כי הרכב נפרץ והנשק נגנב כשהם היו מחוץ לרכב, ורק לאחר ששירות המבחן עימת אותו עם הודאתו בבית-המשפט, קיבל אחריות וציין כי "רוצה לסיים את התיק".

9. במסגרת הפיקוח של שירות המבחן במהלך מעצרו שולב הנאשם 2 בקבוצה טיפולית, הגיע למפגשים, פעל בהתאם לכללים, שיתף בנסיבות מעצרו ואף החל להתבונן באופן ביקורתי בחלקו במעשים ובהתנהלותו. התרשמות שירות המבחן הנה כי מדובר בצעיר מופנם, בעל דימוי עצמי נמוך אשר פועל לעתים ללא הפעלת שיקול דעת בוגר ואחראי ומתוך קשיי תקשורת ורצון לשייכות. אישיותו שטחית וקונקרטי, הוא נוטה לפעול מתוך מוקד שליטה חיצוני, בעל אופי וחלש ונגרר, יחסיו עם הסביבה מצומצמים. לצד זאת, הוא אינו מאופיין בדפוסים אנטי חברתיים והחל דרך של התבוננות עצמית לראשונה בחייו. רמת המסוגלות שלו סבירה והוא יכול להסתגל למסגרות ולעמוד בגבולות המותר והאסור. נטייתו לטשטש ולעמעם את מעורבותו הקשתה על שירות המבחן לבחון את מצבו ולהעריך את מניעיו, באופן המהווה בסיס לתכנון התערבות טיפולית. לסיכום, התרשם שירות המבחן מקיומה של רמת סיכון משמעותית להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד, והעדר יכולת להפיק תועלת מהליך טיפולי בשלב זה בחייו, ולפיכך נמנע ממתן המלצה חיובית בעניינו של הנאשם 2.

טיעוני המאשימה לעונש:

10. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לחומרת העבירות בהם הורשעו הנאשמים, ועל הערך המוגן הנפגע בעבירות מסוג זה, הוא בטחון הציבור. החזקה, נשיאה והובלה של נשק חם ומסוכן, עלולה להסתכם בביצוע עבירות פליליות ולפגיעה בחיי אדם. קיים קושי לאמוד את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, שכן אין לדעת לאן הנשק עלול להתגלגל, ומה יעלה בגורלו אם יפול בידיים לא מיומנות או בידי עבריינים. מעשה הגניבה תוכנן על-ידי הנאשמים לאחר שהזדמן לידיהם "טרף קל", היא החיילת אשר פעלה מתוך קשר רגשי לנאשם 1 ואמונה בו. הנאשמים ניצלו מצב זה, ביצעו את העבירה במלואה

והם אחראים לה. עד היום טרם אותר הנשק שנגנב, והנאשם לא פעלו להשבתו, ובכך נוספה פגיעה לערך המוגן. מסירת גרסה שקרית בסמוך לאירוע, אפשרה למלט את הנשק הגנוב ולהרחיקו.

11. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, בפועל הוטלו על מבצעי עבירות דומות עונשי מאסר בפועל לתקופות משתנות, ולפי הפסיקה שהובאה על-ידי ב"כ המאשימה, בין 20 ל-50 חודשי מאסר בפועל. במרבית המקרים דובר על מקרים של הובלה ונשיאה בלבד, ובעניינו נוספים עבירת הגניבה החמורה שבוצעה, שיבוש הליכי משפט, וכן ירי בפאתי שכונה מיושבת.

12. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם 1, טענה המאשימה, כי לו עבר פלילי בעבירות נשק (נשיאה והובלה), וכן בעבירות אלימות, פציעה וחבלה. נאשם 1 הודה רק לאחר העדת העדה המרכזית וחקירתה, ובכך לא נחסך זמן שיפוטי. כן יש להביא בחשבון העדר שיתוף פעולה עם רשויות החקירה בהשבת הנשק והקטנת הנזק שעתיד להיגרם עקב מעשיו. באשר לנאשם 2 נטען כי התסקיר שהוגש בעניינו מצביע על העדר נטילת אחריות ממשית, ועל העדר מאפיינים המצדיקים הטלת ענישה שיקומית.

13. לדברי ב"כ המאשימה, אילולא הסדר הטיעון בין הצדדים, היה ראוי להטיל על הנאשמים עונשי מאסר ברף גבוה יותר מן המוסכם. עוד נטען כי הצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים, מחייב הטלת ענישה מקסימלית בגדרי הסדר הטיעון לשני הנאשמים, קרי הטלת 36 חודשי מאסר בפועל. כן עתרה המאשימה להטלת עונש קנס חמור שיגלם את הרווח הכלכלי שהפיקו הנאשמים מגניבת הנשק, ועונש מאסר מותנה ממושך ומרתיע.

טיעוני הנאשם 1 לעונש:

14. ב"כ הנאשם 1 עמדה על הפגיעה בערך החברתי של ביטחון הציבור, אך סברה כי אין לראות בנאשם 1 כאחראי בלעדי למעשה העבירה, שכן אלמלא שותפותה של החיילת למעשים האירוע לא היה יוצא לפועל. חלקה במעשים אקטיבי, היא כלל לא הייתה מי שנוצלה כטרף קל בידי הנאשמים, והדברים עלו מעדותה בבית-המשפט. על החיילת הוטל עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם טענה עוד כי מטיעוני המאשימה עולה ניסיון לייחס לנאשם 1 פגיעה בערכים חברתיים, הנגרמת מסחר בנשק, אף שכלל לא יוחסה לו עבירה כזו. עוד טענה ב"כ הנאשם 1 כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות דומות נעה בין 12 חודשי מאסר בפועל ל-24 חודשים.

15. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם 1, נטען, כי אמנם תחילה הכחיש את המיוחס לו, אך לבסוף הודה במעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ובכך חסך זמן שיפוטי, שכן פרשת התביעה הסתכמה בשמיעת עדותה של החיילת. כן צוין כי החיילת הודתה גם היא לאחר תיקון כתב האישום ומשהובא בחשבון השיקול של מתן עדות כנגד הנאשמים, בעת גזירת עונשה. תיקון סעיף העבירה בעניינה נעשה אך ורק כדי להצדיק את הענישה ולא היה שינוי בעובדות המיוחסות לה. לפיכך, סברה ב"כ הנאשם 1 כי יש להשוות את עונשו של הנאשם 1 לעונשה של החיילת, כשותפים מלאים למעשה ומתוקף העיקרון של

אחידות הענישה. ב"כ הנאשם המשיכה וטענה בהרחבה כי אין מדובר בקורבן תמים של המעשים, אלא בשותפה פעילה ומלאה להם, באופן המצדיק את השוואת הענישה. לפיכך, התבקש בית-המשפט להטיל על הנאשם 1 עונש שהוא ברף הנמוך של המתחם עליו סוכם במסגרת הסדר הטיעון. כן ביקשה להטיל עליו קנס סמלי בלבד, שכן לא הוכח דבר לענין רווח כלשהו שהפיק הנאשם מגניבת הנשק, ואין לתת משקל לטענות המאשימה בענין זה.

טיעוני הנאשם 2 לעונש:

16. ב"כ הנאשם 2 הצטרף לטיעוני ב"כ הנאשם 1 באשר לאחידות הענישה בין הנאשמים ובין החיילת, וטען כי יש להטיל גם על הנאשם 2 עונש שהוא ברף הנמוך של הטווח שאומץ בהסדר הטיעון, קרי לכל היותר 18 חודשי מאסר בפועל. הגם שהחיילת הורשעה בעבירה חמורה פחות, אך העונש משקף חומרה זו ואין להחמיר יותר ממנו. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען, כי הנאשם 2 לא הביא את החיילת לידי ביצוע עבירה, אלא שהנאשם 1 הוא שחבר עם החיילת והיה מצוי עמה בקשר. הנאשם 2 לא נטל כל חלק בתכנון מוקדם כלשהו, ואף נוכחותו במהלך המעשים הייתה פאסיבית ולא פעילה כפי שהייתה נוכחותו של נאשם 1, שהיה הוא הרוח החיה מאחורי המעשים. בפועל נאשם 2 לא החזיק את הנשק, לא השתמש בו, ואינו יודע לאן נעלם והתגלגל הנשק. הנאשם 2 אף שיתף פעולה עם רשויות החקירה, וסייע בניסיון למצוא את הנשק. מדובר באדם דל שנסחף אחרי מעשיו של נאשם 1, ועונשו צריך להיות נמוך מזה שייגזר על הנאשם 1. עברו הפלילי מתמצה בהרשעה אחת קודמת בלבד, בגינו נגזר עליו עונש מאסר מותנה בלבד. כן התבקש בית-המשפט להתחשב בתקופה הממושכת בה מצוי נאשם 2 במעצר בית מלא וחלקי.

17. הנאשמים בדבריהם בבית-המשפט ביקשו סליחה.

דין:

18. מעשי הנאשמים שלפניי משקפים עבירות חמורות הפוגעות בביטחון ובשלום הציבור, בסדר הציבורי, ומגלמות פוטנציאל לפגיעה בחיי אדם ובגופו. הסכנה הטמונה בהעברת נשק לידיים לא מורשות רבה, שכן עלול הנשק לשמש לפעילות עבריינית, ולגרום לפגיעה בחפים מפשע. מבצעי עבירות נשק צפויים לענישה מחמירה ומרתיעה שתשקף את חומרת המעשים, ואת הצורך להגן על הציבור מפניהם (ע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** (28.11.11)). בפועל, מוטלים עונשי מאסר לתקופות ממושכות על מבצעי עבירות נשק, בתלוי בנסיבות ביצוע העבירות ובתלוי בסוג העבירות. עוד נקבע בפסיקה, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם ושיקולי השיקום שלו, נסוגים מפני האינטרס הציבורי שבהרתעת עבריינים פוטנציאליים, ומפני שיקולי גמול, וכן הוטלו עונשי מאסר בפועל גם על מי שביצע עבירת נשק כעבירה ראשונה וקיים ככלל אורח חיים נורמטיבי (רע"פ 2718/04 **אבו דחאל נ' מדינת ישראל**, תק-על 2004(1), 3401; ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, 30/12/09).

19. בנסיבות העניין שלפניי, הנאשמים חברו וביימו גניבת נשק צה"ל מרכבם, השייך לחיילת צה"ל, שבינה ובין הנאשם 1 היה קשר רומנטי. מדובר במעשים שדרשו תכנון מוקדם, וכן ביצוע משותף של השלושה. הנשק הועבר על-ידי הנאשמים למקום לא ידוע, ועד היום לא נחשף מקום החזקתו. יתרה מכך, הנאשמים עשו שימוש בנשק על-מנת לבצע ירי מתוך הרכב בחלפם בשכונת מגורים. עקב בימיו הגניבה, ומסירת גרסה שקרית לשוטרים שהגיעו לזירה, הורשעו השניים גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. בנוסף, הורשע הנאשם 1 בנהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח. מעשים אלה מבטאים חומרה רבה, והם מצויים ברף הבינוני - גבוה של עבירות הנשק. יחד עם זאת, ראיתי לאמץ את טענת הסנגורים לפיה לא הוכח, ולא נטען במסגרת עובדות האישום בהן הודו הנאשמים, כי הנאשמים סחרו בנשק או הפיקו רווח ממכירתו, ולפיכך אין לייחס להם את הנטען בסיכומי המאשימה, לפיו הפיקו רווח כספי וסחרו בנשק. כן סברתי, לאור עובדות כתב האישום, כי הנאשם 1 תפקד כרוח החיה מאחורי המעשים, הוביל וניווט אותם, ביחס למעשי הנאשם 2.

20. לאור המפורט, סבורני כי טווח הענישה עליו הוסכם במסגרת הסדר הטיעון, משקף את מתחם הענישה ההולם בנסיבות ביצוע העבירה.

21. באשר לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים שלפניי, הנאשם 1 לא הצביע על נסיבות אישיות יוצאות דופן אשר יש בכוחן להצדיק סטייה ממתחם הענישה ההולם, שיקולי שיקום כלשהם, או הטלת עונש שהוא ברף הנמוך של המתחם. מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם 1 עולה כי לחובתו הרשעה קודמת, האחרונה שבהן משנת 2010, בעבירות של נשיאת נשק והובלתו, עבירת פציעה ונהיגה ללא רישיון, בגינה הוטל עליו עונש מאסר בפועל של 36 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה בפועל, ועל-תנאי. העובדה שהנאשם הורשע בעבר בעבירת נשק, וכן בנהיגה ללא רישיון נהיגה, וריצה עונש מאסר בפועל, מלמדת כי אין מורא החוק עליו, וכי הוא ראוי לענישה מחמירה ומרתיעה בגין המעשים דנן.

22. באשר לנאשם 2, מדובר בצעיר ללא עבר פלילי מכביד, אשר ככלל התנהל באופן נורמטיבי, אף שמאפייני אישיותו דלים. לחובתו הרשעה קודמת בעבירה של החזקת סכין, בגינה נגזר עליו עונש מאסר מותנה וקנס כספי. התסקיר פירט את נסיבות חייו, לרבות מצוקתה הכלכלית של משפחתו, ושירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. נטילת האחריות בפני שירות המבחן לא הייתה מלאה וכנה. לאור חלקו הפחות, באופן יחסי, במעשים, ולאור העדר עבר פלילי, סברתי כי יש להעמיד את עונשו באופן שישקף זאת, ויפחת מעונשו של הנאשם 1.

23. באשר לעקרון אחדות הענישה, לו טענו הסנגורים וביחס לעונש שנגזר על החיילת בבית-דין צבאי, והוא 18 חודשי מאסר, אכן יש מקום לתת לעקרון זה משקל, אך סבורני כי הנסיבות אינן מצביעות על צורך בהשוואת הענישה כלל וכלל, ולמעשה קיים הבדל ניכר בין חלקה של החיילת במעשים ובין חלקם של הנאשמים לפניי, הבדל לו יינתן ביטוי ברף הענישה המוטל.

24. לאור המפורט לעיל, ולאחר ששקלתי את השיקולים הצריכים לעניין, אני מטיל על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. ארבעים ושניים חודשי מאסר, מתוכם שלושים לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, ואילו היתרה על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בפרק זמן זה כל עבירת נשק;

ב. תשעה חודשי מאסר, וזאת על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בפרק זמן זה עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע או עבירה של ירי באזור מגורים;

ג. שנתיים פסילת רישיון נהיגה בפועל, שיחלו מיום שחרורו של הנאשם ממאסר;

ד. פסילת רישיון על-תנאי, למשך ששה חודשים, לתקופה שנתיים מיום סיום ריצוי הפסילה בפועל;

ה. קנס בסך 10,000 ₪ (עשרת אלפים שקלים חדשים) או 50 ימי מאסר תמורתו, בנוסף לכל מאסר אחר שהנאשם מרצה. הקנס ישולם בתוך 180 יום מהיום.

נאשם 2

א. שלושים וארבעה חודשי מאסר, מתוכם עשרים ושישה חודשים לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, ואילו היתרה על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בפרק זמן זה כל עבירת נשק;

ב. 6 חודשי מאסר, וזאת על-תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בפרק זמן זה עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, או ירי באזור מגורים;

ג. קנס בסך 8,000 ₪ (שמונת אלפים שקלים חדשים), או 30 ימי מאסר תמורתו, בנוסף לכל מאסר אחר שהנאשם מרצה. הקנס ישולם בתוך 180 יום מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן והודע היום י"ח אלול תשע"ה, 02/09/2015 במעמד הנוכחים.

תאופיק כתילי , סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

פלאפון מסוג סמסונג ורוד, מס' מוצג 6727549, יוחזר למר מוחמד בושרה ת.ז. *****.

ניתנה והודעה היום י"ח אלול תשע"ה, 02/09/2015 במעמד הנוכחים.

תאופיק כתילי , סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על עיכוב ביצוע גזר הדין ככל שהדבר מתייחס לעונש המאסר בפועל למשך 7 ימים מהיום.

בתום תקופה זו, על הנאשם להתייצב לשם ריצוי עונשו.

כל תנאי השחרור בהם נתון הנאשם בעינם עומדים.

כמו כן אני מחייב את הנאשם להתייצב במשטרת נצרת, מידי יום, בין השעות 16.00 עד השעה 18.00.

ניתנה והודעה היום י"ח אלול תשע"ה,

02/09/2015 במעמד הנוכחים.

תאופיק כתילי , סגן נשיא